

TÌNH THƯƠNG

Tình Thương là một Chương Trình Từ Thiện giúp đỡ người Việt tàn tật, mồ côi, và đói khổ, không phân biệt tôn giáo hoặc sắc tộc.

Chân thành cảm ơn Quý Ân Nhân tiếp tục ủng hộ Tình Thương

Số 89

Năm Thứ 15

Từ năm 1989,

**Các Sứ Giả
Tình Thương**

phục vụ tại
các Trung Tâm ở:

An Giang
Biên Hoà
Buôn Ma Thuột
Cà Mau
Cam Ranh
Cần Thơ
Đà Lạt
Đà Nẵng
Hà Nội
Hà Tĩnh
Hàm Tân
Hố Nai
Hồng Lĩnh
Thừa Thiên-Huế
Hưng Hoá
Kon Tum
Lâm Đồng
Lạng Sơn
Nha Trang
Nghệ An
Phú Yên
Phước Long
Plei Ku
Quảng Bình
Quảng Ngãi
Quảng Trị
Qui Nhơn
Rạch Giá
Sài Gòn
Sóc Trăng
Tam Hiệp
Thạch Lâm
Thanh Hoá
Thái Bình
Thủ Đức
Trà Vinh

Địa Chỉ Liên Lạc:

HỘI TÌNH THƯƠNG

VIỆT NAM

P.O. Box 8792
Riverside CA 92515

1-951-352-2919

1-800-373-9673

thuong@tinhthuong.net
www.tinhthuong.net

TÌNH THƯƠNG CÀ MAU - MŨI ĐẤT VỚI NGƯỜI PHONG CÙI QUÁ THƯƠNG!

Ai đã một lần đến Miền Tây thì không thể quên hình ảnh thuyền bè trên sông nước, nhà lá thô sơ thấp thoáng ven sông, căn chòi nhỏ nép sau lùm cây đước, cây mần bên kênh rạch.

Chiếc xe từ từ chạy xuôi về Mũi Cà Mau, điểm cuối cùng của quê hương. Cuộc hành trình thật gian nan vì chúng tôi từ Biên Hoà phải đi xe vào ban đêm để khi trời sáng thì có mặt ở Mũi Cà Mau. Cha Mười (Ông Cố Mười) ra đón chúng tôi vào bưng. Tôi được nhìn thấy những người nghèo, những cảnh nghèo, đặc biệt là những bệnh nhân phong cùi đang phải đương đầu với cảnh đời quá khắc nghiệt. Chúng tôi đi dọc theo con Sông Cỏ (cách biển 1 km), đến các kênh Ông Điệp, Ông Trang, Ông Sinh để thăm các bệnh nhân phong cùi. Họ ở nơi rất sâu xa, rất heo hút, rất ít người qua lại. Tính theo đường bo bo thì phải đi mất 4-5 giờ đồng hồ với tốc độ 40-50 km/giờ. Như vậy, đường đi sâu vào khoảng 200 km nên quá khó khăn với dân nghèo ở đây. Tôi có cảm tưởng như đi tới cuối chân trời vậy. Đúng vậy, bệnh nhân phong cùi mặc cảm vì mình xấu xí lở loét, mặt mũi biến dạng, cùi cụt chân tay ... nên bị nhiều người sợ hãi và xa lánh họ. Họ phải lẩn trốn vào sâu trong bưng để không còn ai nhìn thấy được họ.

Sau khi thăm họ, tôi về nhà đã mấy ngày rồi mà hình ảnh Ông Tư còn in đậm trong trí. Thật thương tâm cho hoàn cảnh của Ông. Vì ở quá xa và quá sâu, gia đình Ông không tiếp cận được với y tế nên vợ Ông cũng bị bệnh phong đã qua đời sớm. Hiện giờ, Ông ở với người con gái. Thấy chúng tôi đến, Ông vui mừng tiếp đón, cử chỉ của Ông như gặp người thân sau bao năm xa cách. Ông ôm choàng lấy chúng tôi và kéo chúng tôi vào nhà. Tôi chột đứng chết chân, không di chuyển được, không biết vì sợ bệnh phong, vì quá xúc động, hay vì còn kinh hoàng khi được Ông ôm chặt. Người phong cùi ở vùng đất Cà Mau thật khác với Trại Phong Di Linh và Bến Sắn mà tôi đã đến thăm. Căn chòi ven sông của Ông quá tả tơi, mái lá mục nát, nhà thật trống rỗng, vật dụng không có gì, chỉ thấy một chiếc chõng tre, một ấm nước và vài ba cái chén bát. Cái nền nhà được ghép bằng những thanh củi tròn, chỗ hổng chỗ kín. Ôi! tôi như thảm là mình có đôi chân lành mạnh thế này mà đi còn muốn té.

Vậy mà Ông Tư, bàn chân đâu còn nguyên vẹn, các ngón đã rụng gần hết, trông nó cũng tròn đen và sù sì như cây củi lốt nền. Thế mà Ông đi đi lại lại rất khéo, không té. Tôi hỏi: Sao Ông Tư không lát nền xi măng đi cho dễ, lại sạch nữa. Ông chép miệng trả lời: không có gạo ăn làm sao có tiền làm nền, ở vậy cũng quen. Ông chỉ vào cái giếng vui vẻ khoe: Đây là Quý Ân Nhân Tình Thương cho đó. Quý lắm nhờ cái giếng, tôi không phải múc nước dưới kênh, không bị té mưng, nước sạch không bị đau bụng. Ông tiếp tục tâm sự là Ông đã hơn 60 tuổi rồi, đi làm không ai mướn, ruộng không có lại hay đau ốm, chỉ có người con gái đi làm nên ngày có ngày không, khi đau lại phải ở nhà. Nguồn thu của cả nhà chỉ có chiếc thuyền nhỏ chở hàng mướn cho người ta, bữa cơm bữa cháo qua ngày. Tôi nhìn quanh căn chòi trống rỗng, bàn ghế không đủ cho bốn người ngồi, cái giường để tiếp khách ban ngày, để ngủ ban đêm.

Nhìn Ông mà lòng tôi se lại, đôi mắt tôi rung rung rơi lệ ... Nhìn đồng hồ thấy đã trễ nên chúng tôi chào tạm biệt Ông, vì còn phải đi thăm nhiều gia đình khác. Chúng tôi trao tặng Quà Tình Thương đến mỗi gia đình là 10 ký gạo, một bộ mùng mền, thuốc đau nhức, thuốc cảm sốt, xà bông, bột béo, bột ngọt, và 30.000 đồng tiền mặt. Ông Tư vui cảm động khi nhận Quà. Tôi thấy một chút Quà cũng làm Ông đủ ấm lòng. Chia tay Ông chúng tôi hẹn sẽ có ngày trở lại.

Chuyến đi đã khép lại nhưng còn đọng trong tôi biết bao trắc ẩn, băn khoăn, thao thức. Cũng một kiếp người sao có những người nghèo đói, đau khổ, và bất hạnh đến thế! Ở tận chân trời xa xôi hẻo lánh nào đó của quê hương, vẫn còn có những người không đủ hạt cơm manh áo để sống xứng đáng với phẩm giá con người. Họ sống lay lắt trong sự đói nghèo bệnh tật và đau đớn tột cùng của thể xác lẫn tinh thần. Suốt cuộc đời họ là nước mắt và đau khổ. Chúng ta phải làm gì đây để mang lại cho họ một chút tin yêu, một tia hy vọng, và một chút hơi ấm tình người. Tôi nhìn thấy rõ một chút hy sinh vật chất cũng đủ trao tặng cho họ những niềm vui, những nụ cười, và những điều kiện sống căn bản của con người 😊

TÌNH THƯƠNG KIÊN GIANG: XIN TRỢ GIÚP MỘT BỒN NƯỚC SẠCH

Kính thưa Ban Điều Hành và Quý Ân Nhân Tình Thương,
Con là Nữ Tu Thérèse Lê Thị Thanh, Bề Trên Cộng Đoàn Đa Minh Tam Hiệp tại Kinh 7, Tân Hiệp, Kiên Giang. Con kính xin gửi tới Quý Vị lời chào thân mến và nguyện xin Thiên Chúa ban cho Quý Vị sức khỏe và bình an. Đồng thời, con nguyện xin Thiên Chúa chúc lành cho công việc Tình Thương của Quý Vị đang phục vụ người nghèo khổ.

Kính thưa Quý Vị,

Cộng Đoàn chúng con gồm năm nữ tu, đang phục vụ dân làng thuộc vùng sâu vùng xa của Tân Hiệp, Kiên Giang. Ba phần tư dân số ở đây là lương dân, không đạo, và dân tộc thiểu số. Dân chúng tọa lạc trên bờ kinh đào, sống nhờ vào ruộng nhưng rất hay bị ngập lụt, nhất là những năm gần đây hay lụt lớn và mất mùa! Nước sông rất đục, vì sông thì nhỏ, thuyền bè và ca nô đi lại thì nhiều, vì đó là phương tiện di chuyển chính yếu. Hơn nữa, nước từ cánh đồng ruộng thường xuyên chảy ra sông, nước này ô nhiễm do các con vật chết, các loại cỏ chết thối, nhất là các loại thuốc sâu xịt trên lúa. Tóm lại, nước không thể uống được, chúng con đã khoan một giếng sâu, nhưng nước cũng phèn đục.

Hiện nay, chúng con đang thiếu nhiều phương diện để sống và làm việc truyền giáo, nhưng việc cần nhất là xây một bồn nước mưa 35 khối để dùng hằng ngày cho chúng con và cho trẻ em cùng giáo dân dùng khi tới dự Thánh Lễ, học Giáo Lý. Sự thật, dân chúng ở đây rất đói khổ, điều

kiện ăn uống thiếu thốn, nhất là thiếu vệ sinh, nên bệnh tật cũng nhiều hơn những nơi có nước sạch. Dù cố gắng, nhưng suốt 29 năm ở đây chúng con vẫn chưa có tài chính để xây bể nước. Vì lý do này, chúng con kính xin Quý Vị mở đôi bàn tay giúp đỡ chúng con có được bồn nước sạch hầu chúng con bảo đảm sức khỏe phục vụ nước Chúa tốt hơn.

Trong khi chờ đợi sự cứu xét, chúng con xin Quý Vị nhận nơi đây tâm tình biết ơn sâu xa của chúng con. Chúng con hứa sẽ cầu nguyện cho Quý Ân Nhân hằng ngày.

Sau đây là Bản Chiết Tính xây bồn đựng nước mưa:

Cừ Đóng	587 cây	x	1.200	=	704.000 VND
Xi Măng	164 bao	x	52.000	=	8.528.000 VND
Cát Lớn	33 m ³	x	65.000	=	2.145.000 VND
Cát Tô	10 m ³	x	50.000	=	500.000 VND
Đá 4/6	6 m ³	x	100.000	=	600.000 VND
Đá ½	13 m ³	x	165.000	=	2.145.000 VND
Gạch Thép	13.708 m ³	x	280	=	3.838.240 VND
Dây Thép	33 kg	x	8.000	=	264.000 VND
Sắt Nhỏ	1.200 kg	x	5.000	=	6.000.000 VND
Sắt Lớn	1.204 kg	x	11.000	=	13.244.000 VND
Chuyên Công				=	2.400.000 VND

Công Thợ Giáo Dân giúp đỡ

Tổng Cộng 40.368.240 VND
(2.690 USD)

Thành kính, ngày 26/05/2004

Nữ Tu Thérèse Lê Thị Thanh, OP - Bề Trên Cộng Đoàn

TÌNH THƯƠNG AN GIANG: XIN TRỢ GIÚP HỌC SINH NGHÈO VÀ TỬ THUỐC TÌNH THƯƠNG

An Giang, ngày 20/08/04

Kính Ban Điều Hành và Quý Ân Nhân Tình Thương,

Đầu thư, con xin kính chúc Quý Vị luôn mạnh khỏe và bình an trong Thiên Chúa và Mẹ Maria. Kính thưa Quý Vị, con xin chia sẻ ba chương trình kính mong Quý Vị giúp đỡ.

1. Khai giảng Năm Học Mới 2004-05. Để cho các em nghèo được đi học, chúng con cần có sách Giáo Khoa, tiền học phí, cặp và vở. Ở Việt Nam sách Giáo Khoa thay đổi hằng năm nên sách cũ phải bỏ đi. Chúng con dự tính giúp cho khoảng 100 em cấp I. Con số đó có thể hơn khi các em biết nếu không đi học sẽ không được Di Phước giúp.

2. Riêng cấp II, số các em bỏ học quá nhiều vì đường tới trường quá xa và đi lại bằng ghe xuồng thì rất khó khăn. Vì vậy, các em ở các gia đình nơi vùng sâu này có muốn đi học cũng không có phương tiện đi. Vì thế mà việc mù chữ rất bình thường đối với các em sống ở các vùng sâu xa của Đồng Bằng Sông Cửu Long. Chúng con đã và đang cố gắng giúp cho các con em nghèo học ít chữ. Chúng con cần 20 chiếc xe đạp (cũ). Số tiền mua mỗi chiếc xe là 200 ngàn đồng. Nếu mua xe đạp mới phải mất 500 ngàn. Còn sách Giáo Khoa thì 100 ngàn một bộ. Thêm vào đó, chúng con còn phải giúp các em về học phí. Kính xin Quý Vị thông

cảm cho con vì đúng ra con phải gửi thư xin sớm hơn, nhưng vì có vài chi tiết chưa rõ nên con cần tham khảo thêm.

3. Tử Thuốc Tình Thương. Chúng con chăm cứu và cho thuốc từ thiện, bất cứ lúc nào, không phân biệt tôn giáo hoặc sắc tộc. Chúng con đã làm việc này được bảy năm rồi. Đã thành thói quen nên mỗi khi dân làng đau thì lại tìm đến Ông Cha hoặc Bà Phước xin thuốc. Nếu ai bệnh nặng phải đi bệnh viện thì chúng con lại giúp chút ít tiền thuốc. Có lúc chúng con phải lo chi phí cho việc an táng nữa. Chúng con tuy hoàn cảnh mà giúp đỡ.

Con vừa trình bày ba chương trình trên và kính xin Quý Vị thương giúp các khoản: 500 USD cho học sinh Cấp I, 500 USD cho Cấp II, và 500 USD cho Tử Thuốc Tình Thương. Tổng cộng là 1.500 USD. Sau này, chúng con sẽ tường trình chi phí của ba chương trình trên để Quý Vị an tâm.

Nguyện xin Thiên Chúa ban tràn đầy Tình Yêu và Hồng Ân của Ngài trên Quý Vị và Gia Đình.

Chúng con rất mong!

Kính thư,

Nữ Tu Anna Nguyễn Thị Thu Trang (ký tên)

Cộng Đoàn Thừa Sai - Nhà Thờ Têrêsa Vĩnh Bình

Châu Thành - An Giang - Việt Nam